

Boets Vedkommende, skulle bestrides af selve Boet, eller om dette ikke skal optræde som Part (Udkastets § 502).

De Hensyn, der have ført til at foreslaa Udelukkelse af Anke og Kære i ovenanførte Tilfælde, ere af lignende Beskaffenhed, som de, paa hvilke den tilsvarende Regel i Konkurslovens § 137 er bygget. Det drejer sig i alle de nævnte Tilfælde om en Afgørelse af væsentlig administrativ Karakter, som beror paa et Skøn, der forudsætter nøje Kendskab til Boets Forhold eller til Personer og andre individuelle Omstændigheder, og som derfor ikke hensigtsmæssig kan henlægges til den overordnede Ret.

Hvorledes der skal forholdes med Hensyn til den nærmere Fremgangsmaade ved Ankes og Kæres Iværksættelse samt Sagens Behandling i den overordnede Instans, omhandles i §§ 511—512, der i alt væsentligt stemme med de i Kapitel XXXVII givne Regler om Fogedforretninger.

Anke fra Landsret til Højesteret i de her omhandlede Tilfælde kan i Reglen ikke finde Sted (§ 513). Dog har man ment, at Adgangen til saadan Anke ikke helt burde være udelukket, navnlig fordi Repartitionen — som allerede tidligere berørt — undertiden vil indeholde Afgørelser af Spørgsmaal, der, saafremt Tvivst herom var opstaaet paa Skiftet, ifølge §§ 503 og 506 vilde have været at indbringe for Landsretten som første Instans og Højesteret som Ankeinstans. Ifølge § 513 kan derfor Højesterets Justitiarius i Forbindelse med to af ham tiltagne Medlemmer af Retten, ligesom det er foreskrevet med Hensyn til de i første Instans ved Underretten paa kendte Domssager (§ 246, sidste Stykke), tillade, at Sagen undtagelsesvis indbringes for Højesteret.

Hvad angaar Kære, fastsætter § 513, sidste Stykke, at Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære ikke er Genstand for for yderligere Kære til Højesteret.

Kapitel XLIII.

Konkurs.

Med Hensyn til Bestemmelsen af Skifterettens Kompetence og Behandlingen af de Retsvistigheder, som efter det ny System skulle udskilles af Skiftet, gives der i §§

515—518 Regler, som i alt væsentlig slutte sig til de i forrige Afdeling om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. givne Forskrifter. De faa Afgørelser, der i saa Henseende foreskrives for Konkursboers Vedkommende, behøve næppe nærmere Forklaring, idet de ligefrem følge af den forskellige Bestyrelsesform, der i Lovene af 25de Marts 1872 og 30te November 1874 er anordnet for paa-gældende Boer.

De i §§ 520—523 indeholdte Regler om Retsmidler imod de Skifteretten forbeholdte Afgørelser ere ligeledes i Hovedtrækkene stemmende med de tilsvarende Bestemmelser i foregaaende Afdeling. Imod Kendelser eller Beslutninger af Skifteretten, som forefalde under Konkursboets Behandling, kan der uden for de i Konkurslovens § 137 angivne Tilfælde, i hvilke Skifterettens Afgørelse er endelig, finde Kære Sted til den Landsret, under hvilken vedkommende Skifteret staar. Denne Regel har man foreslaaet ogsaa at bringe til Anvendelse paa de i Konkurslovens § 48, 2det Stykke, omhandlede Beslutninger af Skifteretten, hvorved Afgørelse træffes i Anledning af en Kreditors Begæring om, at hans Skyldners Bo skal tages under Konkursbehandling. Vel drejer det sig her om Afgørelser af særdeles indgribende Betydning; men paa den anden Side er det af største Vigtighed, at der hurtig kan opnaas en endelig Afgørelse af det omhandlede Spørgsmaal, et Hensyn, der ogsaa har fundet Udtryk i Bestemmelserne i Konkurslovens §§ 140—142. Det ligger derfor nær i det ny System at henvise Klager over dette Spørgsmaals Afgørelse til Kære, og man har saa meget mindre kunnet finde afgørende Betænkelighed ved at gaa denne Vej, som det ifølge Kæreinstittets elastiske Karakter staar i Rettens Magt at afpasse Behandlingsmaaden efter det enkelte Tilfældes Betydning og øvrige Beskaffenhed. Navnlig fremhæves, at Retten, hvor Omstændighederne tale derfor, kan anordne mundtlig Forhandling af den Sag, der gennem Kære er indbragt for dem.

Medens den, der særskilt vil indbringe de under Boets Behandling forefaldende Afgørelser til højere Ret, efter det anførte er henvist til Kære, bliver derimod i Lighed med, hvad der i foregaaende Afdeling er foreskrevet om Skifte af Dødsbo og Fællesbo m. v., Anke at anvende, naar den sluttede Konkursbehandling enten alene eller i Forbindelse med de under samme afsagte Kendelser eller tagne Beslutninger indbringes til overordnet Rets Prøvelse